

Bruxelles, 19.3.2025
COM(2025) 125 final

**COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU,
COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI COMITETUL
REGIUNILOR**

Un plan de acțiune european privind oțelul și metalele

COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU, COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI COMITETUL REGIUNILOR

Un plan de acțiune european privind oțelul și metalele

Nu este o coincidență faptul că Uniunea Europeană a fost construită cu ajutorul oțelului. Europa are o istorie îndelungată și prestigioasă în ceea ce privește producția de oțel și de metale de bază¹. Avantajul Europei în ceea ce privește produsele de înaltă valoare și alte produse din oțel și metale de bază este un atu esențial pentru multe industrii și produse din aval. Aceste sectoare sunt vitale pentru securitatea economică și stabilitatea socială a UE. Recunoscând importanța lor strategică, Busola pentru competitivitate² a identificat oțelul și metalele ca fiind un domeniu-cheie de acțiune.

Toate aceste sectoare se confruntă cu provocări comune majore în ceea ce privește competitivitatea lor: costuri ridicate ale energiei, expunere la condiții de concurență inechitabile la scară internațională, nevoi de investiții în materie de decarbonizare și o sarcină de reglementare împovărată. În ultimul deceniu, ponderea UE în producția mondială de oțel a scăzut la 7-8 %, în timp ce producția de aluminiu primar reprezintă 3,8 %³. În paralel, alte țări, în special China și, în ultimii ani, India, precum și alte câteva țări din Asia și Orientul Mijlociu și-au extins masiv capacitatea de producție, fiind adesea sprijinite de subvenții care denaturează concurența. Prin urmare, doar în ceea ce privește oțelul, în 2024, supracapacitatea mondială a fost estimată a fi de peste patru ori și jumătate mai mare decât consumul anual al UE⁴.

Deși producția UE este încă în măsură să acopere cea mai mare parte a cererii interne a UE de oțel (90 %)⁵ și cupru (83 %)⁶, situația este mai îngrijorătoare în ceea ce privește aluminiul (46 %)⁷ și nichelul (25 %)⁸, în special având în vedere creșterea ridicată așteptată a cererii de aluminiu, cupru și nichel până în 2030. În plus, toate aceste metale sunt esențiale pentru apărare. De exemplu, un tanc principal de luptă conține între 50 și 60 de tone de oțel de înaltă calitate, un sistem de artilerie autopropulsat, conține până la 100 de tone, iar o aeronavă de luptă conține 3 de tone de aluminiu⁹. Asigurarea unui lanț de aprovizionare stabil și rezilient în ceea ce privește aceste materiale este esențială pentru consolidarea bazei industriale și tehnologice de apărare europene, pentru asigurarea

(¹) Pe lângă fier și oțel, metalele de bază includ feroaliajele, strâns legate de lanțul valoric al oțelului, precum și metalele neferoase, aluminiul, cuprul și nichelul. În cadrul prezentului plan de acțiune, accentul se pune pe metalele de bază care sunt produse și comercializate în cantități mari, nu pe metalele tehnologice sau pe metalele prețioase produse și comercializate în cantități mai mici, care sunt adesea materii prime critice și, prin urmare, beneficiază de dispozițiile Actului privind materiile prime critice.

(²) COM(2025) 30 [10017eb1-4722-4333-add2-e0ed18105a34 en](#).

(³) <https://international-aluminium.org/statistics/primary-aluminium-production/>.

(⁴) Sursă: Comitetul pentru oțel al OCDE: A 96-a sesiune a Comitetului pentru oțel: Declarația Președintelui | OCDE <https://www.oecd.org/en/about/news/speech-statements/2024/11/96th-session-of-the-steel-committee-statement-by-the-chair.html>.

(⁵) Sursă: Eurofer, 126 milioane de tone produse / 138 milioane de tone consumate în mod real în 2023.

(⁶) Sursă: fișa informativă SCREEN din 2023 privind cuprul.

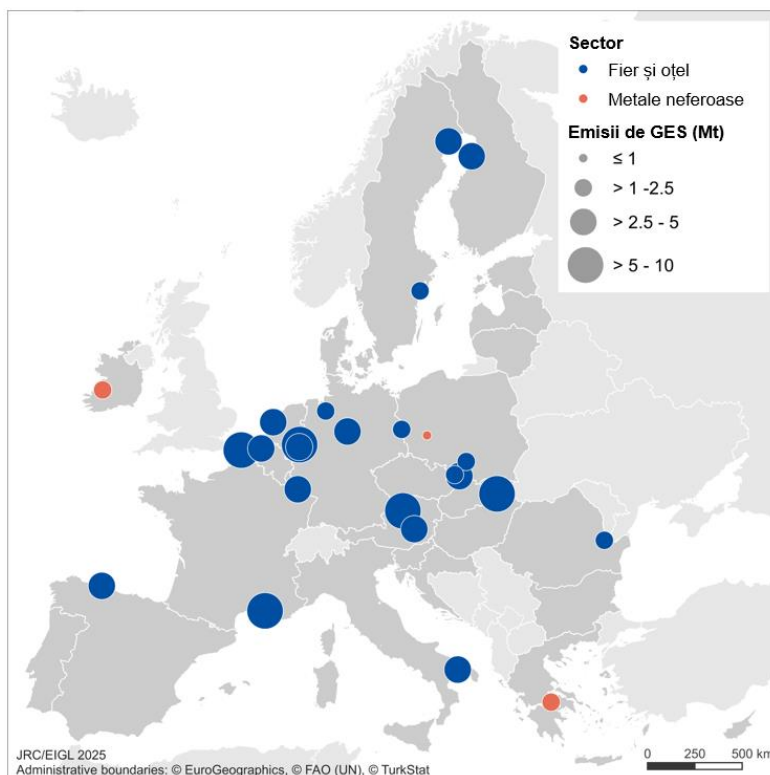
(⁷) Sursă: Asociația Europeană a Aluminiului: 7 % producție primară internă + 39 % reciclare internă în 2023.

(⁸) Sursă: Fișa informativă SCREEN din 2023 privind nichelul.

(⁹) [JRC Publications Repository - Raw materials in the European defence industry \(Registrul de publicații al JRC – Materii prime în industria europeană de apărare\)](#).

pregătirii și a securității interne a UE, pentru satisfacerea nevoilor de apărare și aerospațiale ale UE și pentru asigurarea suveranității tehnologice.

Industriile europene ale metalelor s-au angajat să investească în tehnologii de decarbonizare și de depoluare și să contribuie la obiectivele ambițioase ale UE în materie de climă și mediu, industria metalelor¹⁰ reprezentând 8,1 % din totalul emisiilor de gaze cu efect de seră din UE în 2022¹¹ și constituind o sursă majoră de poluanți atmosferici¹². Cu toate acestea, contextul economic actual – caracterizat de profituri scăzute, de recenta comprimare a marjelor ca urmare a supracapacității mondiale, de lipsa de voință a clienților de a plăti o primă curată și de stimulentele insuficiente prin intervenții în materie de reglementare – îngreunează investițiile în decarbonizare ale industriilor UE ale metalelor. Prin urmare, **argumentele comerciale și financiare nu sunt suficiente** pentru a atrage investitori și clienți. Fără acțiuni și investiții solide, riscul de închidere a fabricilor și de declin al industriei rămâne real, cu consecințe grave pentru principalele regiuni economice din întreaga Europă, precum și pentru sectoarele noastre strategice, cum ar fi industria de apărare și industria spațială, limitând capacitatea acestora de a furniza capacități și echipamente critice cu flexibilitatea și rapiditatea necesare într-un context geopolitic în schimbare rapidă.

„Location of steel and non-ferrous metals sites among the top 100 greenhouse gas emitting sites in the EU” (Amplasarea siturilor de oțel și metale neferoase care figurează printre primele cele mai mari 100 de situri cu emisii de gaze cu efect de seră din UE). Sursă: JRC, Energy and Industry Geography Lab

(¹⁰) În acest caz, termenul „metale” include, de asemenea, utilizări importante ale metalelor ca și compuși anorganici ai acestora, inclusiv (de exemplu) materiile prime pentru baterii, pentru energia fotovoltaică și semiconductorii.

(¹¹) Sursă – Eurostat, include mineritul, fabricarea metalelor de bază și prelucrarea metalelor.

(¹²) Sursă: Industrial Emissions Portal, 2022.

De exemplu, în decembrie 2024, ThyssenKrupp a anunțat planuri pentru 11 000 de concedieri în Germania. În noiembrie 2024, ArcelorMittal și-a amânat investițiile în decarbonizare în întreaga Europă. În plus, în iunie 2024, Liberty Ostrava și-a anunțat falimentul în Republica Cehă. Sectorul aluminiului constituie un semnal de avertizare cu privire la riscul de dezindustrializare, deoarece acesta a pierdut permanent o parte semnificativă din capacitatea sa de producție europeană. Mai mult, peste 50 % din capacitatea de producție primară a fost epuizată începând cu 2021. În același timp, producția de oțel a UE a scăzut începând cu 2017, de la 160 milioane de tone la 126 milioane de tone în 2023. Rata actuală de utilizare a capacității de producție a oțelului, de aproximativ 65 %, nu este sustenabilă pe termen lung, deoarece astfel de industrii cu utilizare intensivă a capitalului trebuie să funcționeze la o capacitate de peste 85 % pentru a fi competitive în condiții de piață.

Pactul pentru o industrie curată¹³ și Planul de acțiune pentru o energie la prețuri accesibile¹⁴ au anunțat o serie de măsuri și necesitatea unui plan de acțiune concret pentru sectorul metalelor. Accentul se pune pe principalele provocări în materie de competitivitate legate de reducerea costurilor energiei, crearea de piețe-lider pentru produsele cu emisii scăzute de dioxid de carbon, creșterea circularității, asigurarea unor condiții de concurență echitabile la nivel internațional, crearea de locuri de muncă de calitate și mobilizarea investițiilor. UE va continua să se bazeze pe parteneriate globale puternice pentru a-și atinge obiectivele industriale curate.

Prezentul plan de acțiune vine în completarea acestor inițiative mai ample și stabilește un program de lucru cuprinzător pe termen scurt și mediu. Acesta se bazează pe dialogul privind oțelul convocat de președintele Comisiei la 4 martie și pe o serie mai largă de consultări. El abordează unele dintre principalele aspecte sectoriale care împiedică industriile europene ale metalelor să prospere și să realizeze decarbonizarea. Prezentul plan de acțiune stabilește măsuri concrete care – combinate – pot oferi un ajutor imediat industriilor metalelor, oferindu-le totodată garanții în ceea ce privește traiectoriile de decarbonizare și deciziile lor în materie de investiții. Parcursul de tranziție pentru sectoarele metalelor¹⁵, publicat împreună cu prezentul plan de acțiune, oferă un context suplimentar și o analiză ascendentă a nevoilor și a provocărilor din industriile metalelor, precum și a opiniilor exprimate de diferitele părți interesate. Prezentul plan de acțiune va lua în considerare **parteneriatele în curs ale UE cu țările terțe, în special cu țările candidate**, pe măsură ce acestea se integrează pe piața unică și se îndreaptă către aderarea la UE. O abordare strategică în ceea ce privește consolidarea rezilienței lanțului de aprovizionare ar putea implica investiții în țările partenere și redefinirea colaborărilor industriale pentru a crea un ecosistem de producție a oțelului mai durabil și mai rezilient.

Acest plan de acțiune este construit în jurul a șase piloni principali: asigurarea unei **energii** curate din abundență și la prețuri accesibile; prevenirea **relocării emisiilor de dioxid de carbon**; promovarea și protejarea **capacităților** industriale europene; promovarea **circularității** metalelor; apărarea **locurilor de muncă industriale** de calitate; și reducerea riscurilor prin intermediul **piețelor-lider** și sprijinirea **investițiilor**.

(13) https://commission.europa.eu/topics/eu-competitiveness/clean-industrial-deal_ro.

(14) https://energy.ec.europa.eu/strategy/affordable-energy_en.

(15) https://single-market-economy.ec.europa.eu/document/download/fe4b7a0b-cfb9-49fd-9d37-139c1e23832d_en.

1. ASIGURAREA ACCESULUI LA ENERGIE CURATĂ ȘI LA PREȚURI ACCESIBILE PENTRU INDUSTRIILE METALELOR

Costurile energiei rămân principalul factor determinant al competitivității industriilor metalelor. Costurile energiei reprezintă o pondere mai importantă a costurilor de producție pentru sectoarele metalelor și ale oțelului decât pentru alte sectoare. Deja înainte de criza energetică, această pondere se ridica la aproximativ 17 % pentru sectorul oțelului,¹⁶ și la 40 % pentru sectorul aluminiului¹⁷. În timpul crizei energetice din 2022, aceste cifre au ajuns la 80 %¹⁸. În 2025, deși prețurile la energie au scăzut față de vârful din 2022, acestea rămân mai ridicate comparativ cu nivelurile istorice, precum și comparativ cu alți producători internaționali. Prețurile energiei electrice sunt de 2-3 ori mai mari în UE decât în SUA¹⁹, în timp ce prețurile gazelor naturale sunt de aproape cinci ori mai mari decât cele din SUA²⁰. Electrificarea directă rămâne cel mai eficient parcurs de decarbonizare a mai multor forme de producție de oțel și metale, în timp ce alte parcursuri vor depinde de metodele indirecte de electrificare, cum ar fi hidrogenul produs prin electroliză, crescând ponderea costurilor energiei în costurile totale de producție comparativ cu tehnologiile bazate pe combustibili fosili. Ca atare, asigurarea accesului la energie electrică la prețuri mai mici este esențială pentru sprijinirea acestei tranziții. În plus, tehnologiile precum captarea și stocarea dioxidului de carbon și utilizarea circulară a materiilor prime sunt, de asemenea, relevante.

Scăderea prețurilor la energie pentru industriile mari consumatoare de energie

Pentru a depăși această situație dificilă, energia trebuie să devină mai accesibilă ca preț. **Planul de acțiune privind energia la prețuri accesibile** oferă elemente importante de soluționare, în special prin anunțarea unor măsuri menite să eficientizeze taxele de rețea, să reducă taxele și impozitele pe energie, să faciliteze contractele de achiziție de energie electrică (PPA), să accelereze procesul de autorizare, să extindă și să modernizeze rețelele și să stimuleze flexibilitatea sistemului de energie electrică. În plus, industriile mari consumatoare de energie vor fi principalii beneficiari ai programului-pilot al BEI privind PPA-urile corporative.

Soluțiile suplimentare **care vizează în mod specific industriile mari consumatoare de energie** ar trebui să fie proporționale cu rolul primordial jucat de costurile energiei în ceea ce privește competitivitatea și decarbonizarea acestor industrii. Comisia se consultă cu statele membre în privința unui instrument de ajutor de stat pentru o flexibilitate curată bazat pe PPA-uri și pe angajamentul industriei de a consuma energie electrică curată. În plus, Comisia va oferi orientări statelor membre cu privire la conceperea schemelor de sprijin public pentru energia curată prin contracte bidirecționale pentru diferență, inclusiv combinarea acestora cu PPA-uri, în vederea asigurării unei reduceri temporare a prețurilor pentru industriile mari consumatoare de energie, cu scopul de a permite investițiile în decarbonizare în UE. Sprijinul public în sectorul energetic ar trebui să acorde o atenție

⁽¹⁶⁾ <https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/handle/JRC121276>.

⁽¹⁷⁾ <https://www.reuters.com/markets/commodities/sky-high-energy-costs-fan-fire-under-aluminium-zinc-prices-2022-08-12/>.

⁽¹⁸⁾ <https://www.reuters.com/markets/commodities/sky-high-energy-costs-fan-fire-under-aluminium-zinc-prices-2022-08-12/>.

⁽¹⁹⁾ Prețurile energiei electrice sunt de 2-3 ori mai mari decât nivelurile din SUA: 0,16 EUR per KWh în UE față de 0,07 EUR în SUA în prima jumătate a anului 2024, în pofida faptului că ele au scăzut în UE (cu 0,04 EUR) și au rămas stabile în SUA (+0,01 EUR) comparativ cu prima jumătate a anului 2023 și în pofida nevoilor de energie în scădere. <https://www.bruegel.org/policy-brief/decarbonising-competitiveness-four-ways-reduce-european-energy-prices>.

⁽²⁰⁾ Plan de acțiune privind energia la prețuri accesibile.

deosebită **industriilor mari consumatoare de energie și sectorului metalelor**, în special acolo unde sunt disponibile tehnologii de electrificare, iar întreprinderile pot beneficia de aceste acorduri contractuale pe termen lung pentru a atenua impactul fluctuațiilor prețurilor energiei electrice. În acest sens, vor trebui luate în considerare toate obstacolele potențiale în calea utilizării PP-urilor, inclusiv impactul potențial asupra bilanțurilor întreprinderilor²¹. Comisia va analiza disfuncționalitățile pieței sau ale reglementărilor care împiedică utilizarea optimă a unor astfel de contracte pentru industriile mari consumatoare de energie și, dacă este necesar, le va remedia.

Pe termen scurt, **statele membre sunt invitate, de asemenea, să pună rapid în aplicare și să utilizeze toate flexibilitățile** prevăzute de legislația europeană în domeniul energiei și de normele privind ajutoarele de stat pentru a reduce costurile pentru industriile mari consumatoare de energie. Secțiunea 4.7.1 din Orientările privind ajutoarele de stat pentru climă, protecția mediului și energie permite reducerea nivelului taxelor de mediu și al taxelor parafiscale pentru sectoarele care nu ar fi în măsură să își desfășoare activitățile economice în mod durabil fără această reducere, iar secțiunea 4.11 permite reducerea taxelor la energia electrică pentru utilizatorii mari consumatori de energie²². Industriile oțelului și ale metalelor îndeplinesc, în general, aceste condiții. De asemenea, Directiva privind impozitarea energiei permite reducerea la zero a impozitării energiei electrice pentru industriile mari consumatoare de energie în anumite condiții, ceea ce creează un stimulent pentru decarbonizarea sectorului prin electrificare și poate sprijini competitivitatea sa mai largă. Statele membre sunt, de asemenea, încurajate să încheie de urgență negocierile referitoare la Directiva privind impozitarea energiei²³ pentru a face cadrul fiscal mai favorabil electrificării și pentru a facilita abandonarea progresivă a utilizării combustibililor fosili.

Cadrul privind ajutoarele de stat din cadrul Pactului pentru o industrie curată, care urmează să fie adoptat în al doilea trimestru al anului 2025, după o perioadă de consultare²⁴, va oferi flexibilități și simplificări suplimentare pentru a permite statelor membre să accelereze sprijinul pentru decarbonizarea industrială. Acesta ține seama de faptul că semnalele de piață și de reglementare, cum ar fi prețul actual și cel preconizat al ETS, sunt adesea insuficiente în sine pentru a depăși diferențele de cost dintre metodele de producție tradiționale și decarbonizate în această etapă. Conform proiectului care face în prezent obiectul consultării publice²⁵, sprijinului public i se vor aplica condiții de compatibilitate simplificate pentru toate tehnologiile de decarbonizare, inclusiv pentru măsurile de eficiență energetică. Se preconizează că acest lucru va duce la reduceri ale costurilor și va spori competitivitatea, reducând în același timp emisiile de gaze cu efect de seră. Vor fi permise scheme simplificate bazate pe intensități autorizate ale ajutoarelor, pe lângă schemele bazate pe calcule ale deficitului de finanțare sau pe ofertare concurențială. Deși aceste scheme includ plafoane ale ajutoarelor, proiectele de anvergură pot fi, de asemenea, aprobate printr-o procedură simplificată. Investițiile în decarbonizare vor fi privite într-un mod neutru din punct de vedere tehnologic, fiind axate pe reducerea

(21) Inițiativele în curs de desfășurare își propun să abordeze unele dintre aceste aspecte: <https://www.ifrs.org/projects/completed-projects/2024/power-purchase-agreements/>; [Power Purchase Agreements, Endorsement consultation | EFRAG](#).

(22) Pentru sectoarele care riscă să se mute în afara Uniunii în locații în care disciplinele de mediu sunt inexistente sau mai puțin ambițioase.

(23) COM/2021/563 final.

(24) https://competition-policy.ec.europa.eu/public-consultations/2025-cisaf_en.

(25) https://competition-policy.ec.europa.eu/document/download/45b532ce-53fb-4907-975c-79edaa31a166_en?filename=2025_CISAF_draft_EC_communication.pdf.

emisiilor, inclusiv acolo unde acestea sunt realizate în timp. Pe lângă sprijinul direct pentru investiții în decarbonizare, noul cadru va facilita amortizarea accelerată a activelor de tehnologie curată, cum ar fi electroliizoarele sau echipamentele de captare, de utilizare și de stocare a dioxidului de carbon.

Orientările privind ajutoarele de stat destinate compensării costurilor indirecte ale schemei de comercializare a certificatelor de emisii (ETS) oferă statelor membre posibilitatea de a compensa costurile emisiilor de dioxid de carbon repercutate în facturile la energie electrică, în favoarea anumitor sectoare cu miză comercială și cu emisii ridicate de dioxid de carbon, care includ industriile oțelului și alte industrii ale metalelor. Statele membre sunt încurajate să utilizeze în continuare această posibilitate sau să ia în considerare utilizarea acesteia acolo unde este relevant pentru industria lor (în prezent, numai 14 state membre recurg la această posibilitate). În contextul revizuirilor ETS și CBAM din 2026, Comisia va depune eforturi pentru a asigura măsuri adecvate (sub formă de orientări sau sub altă formă) pentru compensarea costurilor indirecte ale ETS după 2030, asigurându-se, în același timp, că nu există nicio suprapunere cu alte mijloace de combatere a realocării emisiilor de dioxid de carbon.

În plus, Regulamentul UE privind energia oferă un cadru pentru stabilirea **tarifelor de rețea** pe baza principiilor reflectării costurilor, transparenței și nediscriminării, ținând seama, în același timp, de nevoia de securitate și flexibilitate a rețelei. Statele membre își pot concepe propriile tarife de rețea într-un mod care să aducă beneficii industriilor mari consumatoare de energie. În acest scop, Orientările privind stabilirea tarifelor de rețea anunțate în Planul de acțiune privind energia la prețuri accesibile pentru al doilea trimestru al anului 2025 vor oferi detalii suplimentare cu privire la soluțiile de reducere a costurilor sistemului în beneficiul tuturor utilizatorilor, inclusiv pentru sectoarele mari consumatoare de energie.

Accelerarea racordurilor la rețea și utilizarea hidrogenului produs din surse regenerabile și cu emisii scăzute de dioxid de carbon

Pe măsură ce tot mai multe sectoare se electrifică și dat fiind că multe proiecte de extindere a rețelelor prezintă întârzieri, sectorul metalelor se confruntă adesea cu perioade lungi de așteptare pentru obținerea sau extinderea unui racord la rețea, adesea de mai mulți ani. Astfel de întârzieri riscă să ducă la deraierea tuturor investițiilor în electrificare.

Comisia va colabora cu statele membre pentru a aborda problemele care stau la baza perioadelor lungi de așteptare în ceea ce privește racordarea la rețea. Comisia va emite orientări și recomandări adresate statelor membre cu privire la reducerea timpului de așteptare în ceea ce privește racordurile la rețea. Aceste documente vor include măsuri posibile în cadrul juridic existent și vor ajuta statele membre să elimine de pe lista de așteptare cererile speculative sau imature și să se abată, după caz, de la principiul „primul venit, primul servit”, pe baza unor criterii obiective, în favoarea unor investiții benefice pentru tranziția către o energie curată și eficiența sistemului energetic. Acest lucru se va baza pe exemplele pozitive existente în unele state membre și se va realiza în urma dialogului cu autoritățile statelor membre. Totodată, Comisia va emite principii directoare în al doilea trimestru al anului 2025, identificând condițiile în care ar trebui realizate investiții anticipative²⁶ în proiecte de rețea. Acordurile de racordare flexibile pot oferi, de

(²⁶) Aceasta înseamnă investiții care anticipează o creștere incertă a cererii viitoare de energie electrică ca urmare a electrificării. Pentru astfel de investiții, perceperea costurilor totale de la utilizatorii actuali ar putea împovăra în mod injust utilizatorii precoci, ceea ce ar duce la încetinirea electrificării. Prin urmare,

asemenea, industriilor mari consumatoare de energie un mijloc de a avea acces la rețea până când aceste investiții în rețea au loc. Mai mult, Comisia va propune măsuri suplimentare pentru a facilita și a accelera accesul la infrastructura de rețea pentru proiectele de electrificare a industriilor mari consumatoare de energie.

Întrucât electrificarea directă nu este întotdeauna posibilă sau eficientă din punctul de vedere al costurilor, hidrogenul este un factor-cheie al decarbonizării în industriile oțelului și ale metalelor. De exemplu, reducerea directă cu ajutorul hidrogenului este cea mai promițătoare opțiune de decarbonizare a producției de oțel primar, iar hidrogenul este cel mai bine plasat pentru a înlocui gazele naturale ca sursă de căldură la temperatură înaltă, inclusiv în alte industrii ale metalelor. Pentru a realiza o tranziție competitivă, este necesară o aprovizionare abundentă și la prețuri accesibile cu hidrogen din surse regenerabile și cu emisii scăzute de dioxid de carbon. Comisia a anunțat, de asemenea, în Pactul pentru o industrie curată, că va adopta în săptămânile următoare actul delegat privind **hidrogenul cu emisii scăzute de dioxid de carbon**, pentru a oferi claritate furnizorilor, achizitorilor și investitorilor. Acest act delegat va prezenta norme cât mai flexibile pentru a atinge obiectivele dorite de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru producția de combustibili cu emisii scăzute de dioxid de carbon într-un mod neutru din punct de vedere tehnologic.

Mai mult, **a treia cerere de propuneri care va fi lansată în cadrul Băncii Europene pentru Hidrogen**, anunțată pentru al treilea trimestru al anului 2025 în Pactul pentru o industrie curată, va continua să sprijine producția și, prin urmare, să faciliteze accesul diferiților achizitori industriali, inclusiv al Țărilor.

În plus, Comisia va redefini prioritățile mandatului **Alianței europene pentru hidrogen curat** în legătură cu sectoarele în care hidrogenul este cel mai important pentru eforturile de decarbonizare. Comisia Europeană va monitoriza și va actualiza anual progresele rezervei de proiecte a acestei alianțe, pentru a urmări extinderea pieței hidrogenului și pentru a oferi achizitorilor industriali, printre altele, certitudinea necesară pentru planurile lor de decarbonizare.

Accelerarea recuperării căldurii excedentare și a utilizării energiei curate

Creșterea eficienței energetice și promovarea electrificării și a utilizării energiei curate în sectorul oțelului și al metalelor pot aduce beneficii sistemului energetic al UE, reducând în același timp costurile pentru aceste sectoare. Sectoarele oțelului și ale metalelor sunt sectoarele industriale cu cel mai mare potențial de recuperare a căldurii reziduale din UE, în special în ceea ce privește resursele de căldură de temperatură înaltă care pot fi gaze de ardere recuperate, lichide de înaltă temperatură și deșeuri. Pompele de căldură cu temperatură înaltă devin o opțiune din ce în ce mai versatilă de utilizare a căldurii industriale excedentare, reducând astfel nevoile energetice globale ale sectorului. Căldura reziduală poate fi, de asemenea, recuperată și utilizată în rețelele de termoficare. **Comisia va elabora și va promova abordări standardizate în ceea ce privește recuperarea căldurii reziduale**, inclusiv pentru a reproduce modele precum contractele de achiziție de energie termică și pentru a extinde cele mai bune practici privind planificarea integrată a

Planul de acțiune privind energia la prețuri accesibile anunță orientări menite să explice modul în care, acolo unde este relevant în cazuri specifice, statele membre ar putea utiliza bugetul lor public pentru a reduce taxele de rețea cu scopul de a acoperi costurile suplimentare care rezultă din măsurile de accelerare a decarbonizării și a integrării pieței.

infrastructurii de energie termică, ca parte a strategiei pentru încălzire și răcire anunțate în Planul de acțiune privind energia la prețuri accesibile.

Acțiuni:
În săptămânile următoare, Comisia va adopta actul delegat privind hidrogenul cu emisii scăzute de dioxid de carbon .
Până în T2 2025, Comisia va publica un ghid privind stabilirea tarifelor de rețea, care va oferi posibilități, printre altele, de a reduce tarifele de rețea pentru sectorul metalelor și pentru alte industrii mari consumatoare de energie .
Până în T2 2025, Comisia va emite principii directoare care să identifice condițiile în care ar trebui acordate investițiile anticipative în proiectele de rețea
Până în T3 2025, Comisia va lansa cea de a treia cerere de propuneri în cadrul Băncii Europene pentru Hidrogen , concepută să sprijine producția și să faciliteze accesul achizitorilor industriali, inclusiv al oțelărilor.
Până în T4 2025, Comisia va propune facilitarea accesului la rețea la proiectele de electrificare a industriilor mari consumatoare de energie.
Până în T4 2025, Comisia va oferi orientări statelor membre cu privire la stabilirea contractelor pentru diferență, inclusiv cu privire la combinarea acestora cu contractele de achiziție de energie electrică (PPA).
În contextul revizuirilor ETS și CBAM din 2026, Comisia va depune eforturi pentru a asigura măsuri adecvate (sub formă de orientări sau sub altă formă) pentru compensarea costurilor indirecte ale ETS după 2030.

2. PREVENIREA RELOCĂRII EMISIILOR DE DIOXID DE CARBON

Pentru a-și atinge pe deplin potențialul de prevenire a relocării emisiilor de dioxid de carbon, **obligățiile financiare ale mecanismului de ajustare a carbonului la frontieră (CBAM) vor intra în vigoare în 2026, în paralel cu eliminarea treptată a certificatelor gratuite în cadrul EU ETS până în 2034**. Deși CBAM se aplică mărfurilor importate, acesta nu abordează posibilele riscuri de relocare a emisiilor de dioxid de carbon pentru metalele produse în UE care fac obiectul prețului EU ETS și care sunt exportate către țări terțe, la concurență cu producători cu sediul în țări cu ambiții climatice mai scăzute. Prin urmare, pentru a aborda acest dezavantaj, Comisia va propune o soluție pentru a aborda riscul de relocare a emisiilor de dioxid de carbon pentru mărfurile pentru export produse în UE de sectoarele CBAM.

În al doilea rând, există riscul ca relocarea emisiilor de dioxid de carbon în ceea ce privește mărfurile acoperite de CBAM să aibă loc mai departe în aval în cadrul lanțului valoric. Acest lucru se poate întâmpla prin eludare – și anume prin evitarea obligațiilor CBAM ca urmare a efectuării unor mici modificări ale mărfurilor de bază CBAM – sau în cazul în care consumatorii din UE încep să favorizeze mărfuri din aval importate de la producători din țări terțe cu politici climatice mai puțin ambițioase. În plus, întreprinderile care fabrică sau prelucreează în prezent mărfuri CBAM în UE și-ar putea muta operațiunile în aceste țări. În prezent, Comisia cuantifică aceste riscuri și, pentru a le aborda, va prezenta o propunere de extindere a CBAM la anumite **produse din aval**, ținând seama, în același timp, de necesitatea de a reduce la minimum sarcina administrativă.

În al treilea rând, **există un risc de eludare a obiectivelor CBAM** atunci când mărfurile produse în instalații de producție cu emisii scăzute de dioxid de carbon din țări terțe sunt redirecționate către clienții europeni, în timp ce producția cu emisii ridicate de dioxid de

carbon este menținută pentru alte piețe (așa-numita „shuffling”). În mod similar, dezinformarea ecologică poate avea loc prin practici de contabilizare a carbonului, cum ar fi producția de metale mare consumatoare de energie care beneficiază de instrumente de piață pentru a părea ca emite puțin dioxid de carbon, bazându-se totodată pe surse de energie cu emisii ridicate sau pe practici de contabilizare înșelătoare a conținutului de deșeuri²⁷. Pentru a aborda ambele aspecte și pentru a asigura integritatea CBAM, Comisia va prezenta o strategie de combatere a eludării. Această strategie va evalua cu atenție aceste riscuri și va propune soluții pentru abordarea lor, inclusiv modificări legislative.

Având în vedere necesitatea urgentă de claritate în acest domeniu, Comisia va accelera lucrările privind extinderea și consolidarea CBAM și se va concentra mai întâi pe elementele-cheie ale reformei.

Acțiuni:
Până în T2 2025, Comisia va publica o comunicare care va oferi analize și opțiuni privind modul de abordare a problemei relocării emisiilor de dioxid de carbon pentru mărfurile CBAM exportate din UE către țări terțe.
Până în T4 2025, Comisia va efectua o revizuire cuprinzătoare a CBAM, însoțită de o strategie de combatere a eludării și de o primă propunere legislativă: - extinderea domeniului de aplicare al CBAM la anumite produse din aval cu utilizare intensivă a oțelului și aluminiului și - prevăzând măsuri împotriva eludării suplimentare.

3. PROMOVAREA ȘI PROTEJAREA CAPACITĂȚILOR INDUSTRIALE EUROPENE

Supracapacitățile mondiale amenință grav rentabilitatea și competitivitatea industriilor europene. UE a adoptat deja mai multe măsuri de apărare comercială în sectorul metalelor împotriva concurenței neloiale la nivel mondial. În prezent, fierul și oțelul reprezintă sectoarele cu cele mai multe măsuri de apărare comercială în vigoare, urmate de sectorul metalelor neferoase și de cel al mineralelor. Cu toate acestea, industria rămâne amenințată de supracapacitățile mondiale și de distorsiunile la nivel mondial provocate de China și de alte țări care își sprijină în mod artificial industriile naționale sau care eludează măsurile de apărare comercială și sancțiunile UE. UE este singura regiune siderurgică majoră care înregistrează o scădere de capacitate.

În plus, introducerea de către SUA a taxelor vamale la import de 25 % pentru oțel și aluminiu la 12 martie 2025 nu numai că va avea un impact negativ asupra producătorilor din UE, prin limitarea accesului la piața SUA, inclusiv în ceea ce privește metalele de bază transformate din aval, ci va crește și presiunea creată de exporturile destinate anterior către SUA și care ar putea fi redirecționate către UE.

Instrumente de apărare comercială și alte măsuri comerciale

UE a revizuit măsura de salvagardare existentă privind oțelul pentru a aborda cele mai recente evoluții ale pieței și pentru a asigura eficacitatea măsurii. Comisia a efectuat o investigație detaliată a actualei măsuri de salvagardare privind oțelul și a prezentat statelor membre propuneri de ajustare a acesteia pentru a aborda situația dificilă cu care se confruntă sectorul oțelului din UE. Ajustările propuse vor aduce producătorilor de oțel din

(²⁷) În actuala perioadă de tranziție a CBAM, emisiile indirecte sunt contabilizate în toate sectoarele CBAM. În faza definitivă, acestea sunt contabilizate numai pentru îngrășăminte și ciment.

UE o ușurare considerabilă pe termen scurt, prin asigurarea eficacității măsurii, în special în categoriile în care presiunea importurilor este cea mai acută. În special, a fost luată în considerare creșterea semnificativă a importurilor, combinată cu o scădere a cererii pentru anumite categorii.

Măsura de salvagardare va expira din punct de vedere juridic la 30 iunie 2026, dar nu este rezonabil să se presupună că supracapacitățile structurale mondiale și impactul lor comercial negativ asupra industriei oțelului a UE, care au declanșat utilizarea măsurii de salvagardare, vor dispărea la 1 iulie 2026. Dimpotrivă, este probabil ca efectele comerciale negative să fie exacerbate, deoarece un număr tot mai mare de țări terțe adoptă măsuri menite să limiteze importurile pe piețele lor, ceea ce face ca piața UE să devină principalul beneficiar al supracapacităților mondiale.

Prin urmare, având în vedere această situație excepțională, este necesar să se introducă măsuri de protecție adecvate și eficiente după 30 iunie 2026, care să contribuie la menținerea unei industrii a oțelului competitive și durabile în UE. Acesta este motivul pentru care, până cel târziu în cel de al treilea trimestru al anului 2025, Comisia va propune o măsură pe termen lung care să ofere un nivel de protecție extrem de eficace sectorului oțelului din UE. Comisia va depune eforturi astfel încât să se garanteze că noua măsură este în vigoare în timp util pentru a înlocui actuala garanție și pentru a oferi un grad eficace de apărare împotriva efectelor comerciale negative cauzate de supracapacitățile mondiale. Aceasta va ține seama de modificările cererii în UE, precum și de considerente de securitate și reziliență, menținând în același timp un anumit nivel de deschidere pe piața UE. Această abordare echilibrată va proteja interesul Uniunii, inclusiv producătorii și utilizatorii, precum și importatorii și consumatorii. În același timp, UE, în conformitate cu obligațiile sale internaționale, va continua să colaboreze cu țările terțe și cu partenerii săi multilaterali pentru a aborda supracapacitățile la nivel mondial²⁸.

În plus, în decembrie 2024, Comisia a lansat o **anchetă de salvagardare privind importurile de anumite elemente de aliere**, un sector esențial pentru economia UE deoarece aliajele sunt utilizate pentru a îmbunătăți rezistența, durabilitatea și calitatea oțelului sau a aluminiului, care va fi finalizată la 18 noiembrie 2025. Comisia nu va ezita să ia măsuri suplimentare de protecție, în cazul în care acestea sunt considerate necesare ca urmare a anchetei în cauză.

Situația se deteriorează și în sectorul aluminiului. Producătorii din UE au pierdut o cotă de piață substanțială în ultimul deceniu și, în plus, începând din 2021, aproximativ 50 % din capacitatea de producție primară rămâne restrânsă. Este probabil ca tarifele pe aluminiu, recent anunțate de Statele Unite, să agraveze și mai mult situația, având în vedere amenințarea semnificativă reprezentată de reorientarea schimburilor comerciale dinspre mai multe destinații. **Acesta este motivul pentru care Comisia a început să colecteze dovezi relevante pentru a putea recurge la utilizarea instrumentelor de apărare comercială, inclusiv lansarea unei anchete privind măsurile de salvagardare imediat după introducerea unei cereri motivate.**

Comisia a observat o tendință în creștere prin care producătorii-exportatori încearcă să eludeze măsurile de apărare comercială. Acest comportament riscă să submineze eficacitatea măsurilor noastre de apărare comercială (IAC). Aceasta înseamnă că, deși

(²⁸) De exemplu, ca parte a Forumului mondial privind supracapacitatea producției siderurgice, o platformă esențială care reunește 28 de membri, care s-au angajat să elaboreze și să pună în aplicare soluții colective la provocarea reprezentată de supracapacitate și să consolideze funcționarea pieței în sectorul oțelului.

măsura antidumping sau antisubvenție specifică abordează în mod adecvat importurile directe, acestea din urmă pot fi înlocuite cu importuri indirecte, în care etapa finală a procesului de producție are loc într-o țară terță care nu face obiectul măsurilor, înainte de expedierea către UE, evitându-se astfel plata taxelor. Pentru a asigura eficacitatea măsurilor sale de apărare comercială, ca una din acțiunile prioritare, **Comisia va evalua dacă trebuie să își adapteze practicile prin introducerea regulii „topit și turnat”**, care ar permite Comisiei să ia măsuri împotriva țării în care metalul a fost topit inițial, indiferent de locul transformării ulterioare și de originea produsului, astfel cum este stabilită de regulile de origine nepreferențiale tradiționale. Aplicarea acestei reguli ar elimina posibilitatea de a schimba originea produsului metalic prin efectuarea unei transformări minime și ar oferi mai multă certitudine în ceea ce privește trasabilitatea originii produsului. În orice caz, Comisia va rămâne vigilentă, deoarece supracapacitățile generate în alte condiții decât cele de piață pot avea, de asemenea, efectul de a-i face pe producătorii independenți de pe piață din alte țări terțe să exporte către UE cantități care sunt dislocate de pe piețele lor interne sau de pe alte piețe tradiționale din afara Europei.

Pentru a aborda **evoluțiile rapide de pe piețele mondiale și pentru a proteja industria, Comisia va consolida monitorizarea fluxurilor comerciale** și va deschide în mod proactiv anchete bazate pe un „risc de prejudiciu”, fără a aștepta producerea unui prejudiciu important. În ceea ce privește metalele care fac obiectul domeniului de aplicare al prezentului plan de acțiune, altele decât oțelul și aluminiul, până în cel de al treilea trimestru al anului 2025, Comisia va prezenta un raport privind monitorizarea consolidată a situației pieței pentru aceste sectoare și va fi pregătită să propună o acțiune comercială, dacă va fi necesar. Astfel cum s-a anunțat în Pactul pentru o industrie curată, Comisia va depune eforturi în vederea consolidării instrumentelor de apărare comercială existente. **În acest context, Comisia va evalua, de asemenea, dacă actualul regim al taxei celei mai mici necesită modificări.** UE își va continua și își va intensifica eforturile în context multilateral, pentru a aborda provocările globale cu care se confruntă aceste sectoare. Situația din sectorul cuprului va face obiectul unei monitorizări atente, întrucât, în februarie 2025, SUA a deschis o anchetă, în temeiul secțiunii 232 din Legea din 1962 privind extinderea comerțului, cu privire la importurile de cupru, ceea ce ar putea duce la măsuri tarifare suplimentare și la perturbarea piețelor mondiale. Ca atare, statele membre europene, deși nu sunt furnizori importanți pe piața SUA, ar putea suferi un impact indirect.

Începând din martie 2022, UE a adoptat o gamă largă de sancțiuni împotriva Rusiei ca răspuns la războiul de agresiune împotriva Ucrainei, cu scopul de a slăbi baza economică a Rusiei, de a o priva de tehnologii și piețe critice și de a-i reduce în mod semnificativ capacitatea de a purta război. Printre aceste sancțiuni se numără restricțiile la importul de fier și oțel, care reprezintă unul dintre cele mai stricte seturi de sancțiuni sectoriale aplicabile Rusiei. Pe lângă interdicția, deja în vigoare, privind importurile de produse din aluminiu prelucrate de proveniență din Rusia, cel de al 16-lea pachet de sancțiuni împotriva Rusiei (adoptat la 24 februarie 2025) include o interdicție privind importurile UE de aluminiu primar din Rusia, prevăzută cu un mecanism de cote pentru a asigura o tranziție lină pentru întreprinderi. Comisia va asigura punerea în aplicare efectivă a acestor sancțiuni și, dacă este necesar, UE va impune măsuri suplimentare pentru a combate eludarea acestora.

Revizuirea specifică a normelor UE privind substanțele chimice (REACH), în cel de al patrulea trimestru al anului 2025, va contribui la simplificarea normelor pentru industria chimică, fără a compromite siguranța și protecția mediului. Procedând astfel, această revizuire va contribui la asigurarea unui mediu de reglementare stabil și previzibil pentru metalele care urmează să fie produse în UE și introduse pe piața UE.

Acțiuni:
Comisia a propus ajustări ale măsurii de salvagardare privind oțelul, care urmează să intre în vigoare la 1 aprilie 2025. Măsura va fi înăspriță pentru a asigura eficacitatea acesteia și pentru a aborda cele mai recente evoluții ale pieței.
Comisia este pregătită să utilizeze instrumentele de apărare comercială și să lanseze o anchetă privind garanțiile în sectorul aluminiului imediat după depunerea cererii justificate în mod corespunzător.
Până cel târziu în T3 2025, Comisia va propune o măsură comercială care să înlocuiască măsurile de salvagardare privind oțelul începând cu 1 iulie 2026 , oferind un nivel de protecție extrem de eficace împotriva efectelor comerciale negative cauzate de supracapacitățile mondiale.
Comisia va efectua cu promptitudine ancheta privind garanțiile referitoare la feroaliaje , cel târziu până la 18 noiembrie 2025.
Comisia va evalua introducerea regulii „ topit și turnat ” pentru a identifica țara în care produsul metalic a fost topit și turnat inițial.

4. PROMOVAREA CIRCULARITĂȚII METALELOR

Consolidarea circularității este o cale importantă pentru decarbonizarea industriilor metalelor. De exemplu, reciclarea poate duce la economii de până la 95 % din energia necesară pentru producția de aluminiu primar și de 80 % din energia necesară pentru producția de oțel. Reciclarea deșeurilor generate în UE permite, de asemenea, reducerea dependențelor industriei UE de materiile prime principale importate, cum ar fi bauxita/alumina/aluminiul recunoscută ca o materie primă strategică a UE, și în cazul cărora se preconizează o creștere semnificativă a cererii.

Cu toate acestea, volumul de deșuri utilizate în vederea reciclării în UE este în scădere. Acest fapt se datorează următorilor doi factori: o lipsă a cererii din partea industriei UE (în special în ceea ce privește oțelul) și creșterea prețurilor pentru deșuri plătite de producătorii de oțel și aluminiu din țări terțe, adesea din cauza distorsiunilor comerciale, cum ar fi subvențiile, sau a condițiilor de piață neloiale. Prin urmare, exporturile de deșuri de fier au crescut de peste două ori în ultimii ani, ajungând la maximum 19,43 milioane de tone în 2021 (aproximativ 20 % din totalul deșeurilor generate în UE). Se preconizează că în 2024 se va stabili un nou record pentru deșeurile de aluminiu din Europa, exporturile de deșuri de aluminiu urmând să depășească 1,3 milioane de tone.

Pentru a inversa această tendință, **primul obiectiv este de a stimula cererea, prin creșterea utilizării acestor resurse în UE.** Pentru a realiza acest lucru, deșeurile ar trebui să fie mai bine sortate și tratate pentru a se asigura utilizarea lor în aplicații de înaltă calitate, cum ar fi automobilele. Această schimbare necesită investiții din partea reciclatorilor și a achizitorilor, stimulente atât la nivelul UE²⁹, cât și la nivel național,

⁽²⁹⁾ Secțiunea 4.4 din Orientările privind ajutoarele de stat pentru climă, protecția mediului și energie permite acordarea de ajutoare de stat pentru utilizarea eficientă a resurselor și pentru o economie circulară: EUR-Lex - 52022XC0218(03) - EN - EUR-Lex.

precum și cerințe de proiectare pentru grupele de produse relevante. Pentru a facilita adoptarea conținuturilor secundare în astfel de sectoare care depind în mod tradițional de metalele primare, Comisia va pregăti stabilirea de obiective pentru oțelul și aluminiul reciclat în sectoarele-cheie într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor, ținând seama de capacitatea diferită de a transfera costurile către clienți și de concurența la nivel mondial. Studiul de fezabilitate pentru o astfel de adoptare în sectorul autovehiculelor va fi finalizat la sfârșitul anului 2026, ca parte a Regulamentului privind vehiculele scoase din uz, aflat în prezent în curs de codificare.

Comisia va evalua, de asemenea, necesitatea unor cerințe privind **posibilitatea de reciclare și/sau conținutul reciclat** pentru alte grupe de produse, precum și necesitatea de a acorda prioritate caracteristicilor de proiectare a produselor și de tratare a deșeurilor care facilitează separarea componentelor din cupru de fracțiunile de oțel și aluminiu. Acest aspect va fi abordat prin intermediul cerințelor din actele delegate pentru grupele de produse relevante în temeiul Regulamentului privind proiectarea ecologică a produselor sustenabile și al altor acte legislative relevante (Regulamentul privind produsele pentru construcții, Regulamentul privind vehiculele scoase din uz, Actul legislativ privind economia circulară).

Creșterea ponderii producției de metale secundare implică o schimbare a anumitor paradigme de producție și modele de afaceri. În conformitate cu normele antitrust, actorii de-a lungul lanțului valoric ar trebui să colaboreze mai bine pentru ca acest lucru să devină realitate și pentru a depăși dependența de modelele de afaceri consacrate. Prin urmare, Comisia va implica toate părțile interesate relevante pentru a discuta obligațiile privind posibilitatea de reciclare și conținutul reciclat, precum și alte aspecte conexe. Acest dialog va permite Comisiei să sprijine pregătirea Actului legislativ privind economia circulară, planificată pentru al patrulea trimestru al anului 2026, precum și, după caz, punerea în aplicare a Regulamentului privind proiectarea ecologică a produselor sustenabile³⁰ și a altor cadre adecvate.

În al doilea rând, eforturile de creștere a cererii interne de deșeuri metalice pot fi eficace numai dacă condițiile de concurență la nivel internațional rămân echitabile. **Luarea de măsuri în ceea ce privește aprovizionarea este, de asemenea, necesară pentru a asigura accesul la deșeuri pentru producătorii din UE, menținând, în același timp, argumentele economice pentru reciclatori.** Regulamentul revizuit privind transferurile de deșeuri³¹ prevede noi instrumente care garantează că exportul de deșeuri, inclusiv de deșeuri metalice, nu cauzează daune mediului și sănătății umane în țările terțe, iar Comisia va utiliza astfel de instrumente pentru deșeurile metalice.

Un număr important de țări terțe nu permit exportul de deșeuri metalice către UE, reducând astfel accesul la această materie primă secundară strategică. Anumite țări aplică, de asemenea, subvenții neloiale pentru a-și sprijini industriile de reciclare și de producție a metalelor. Acesta este motivul pentru care Comisia monitorizează situația și, dacă va fi necesar, va lua în considerare posibilitatea de a propune, până cel târziu în al treilea trimestru al anului 2025, o măsură comercială pentru a asigura o disponibilitate suficientă a deșeurilor în UE, iar în cadrul acestui proces va evalua, de asemenea, justificarea și

⁽³⁰⁾ Se preconizează că primul program de lucru privind proiectarea ecologică a produselor sustenabile va fi adoptat în săptămânile următoare.

⁽³¹⁾ REGULAMENTUL (UE) 2024/1157, disponibil la adresa: [Regulament - UE - 2024/1157 - RO - EUR-Lex](#).

posibilitatea introducerii unei reguli de reciprocitate care să fie conformă cu obligațiile internaționale ale UE.

În cadrul **pieței unice, deșeurile metalice ar trebui să circule liber**, pentru a se asigura că ele pot fi reciclate în instalațiile cele mai performante și pentru a beneficia de economiile de scară. Cu toate acestea, pentru anumite tipuri de deșeuri, persistă bariere din cauza sistemelor nearmonizate de clasificare a deșeurilor. Legea privind economia circulară, anunțată pentru al patrulea trimestru al anului 2026, va îmbunătăți și mai mult funcționarea piețelor materiilor prime secundare și va crea o piață unică pentru deșeuri. În acest context, Comisia va examina, de asemenea, dacă sunt necesare măsuri suplimentare, cum ar fi taxele de export sau taxele la export, pentru a promova disponibilitatea deșeurilor în UE generate cu standarde sociale și de mediu ridicate și pentru a preveni eventuala „scurgere de deșeuri” către țări terțe cu standarde mai scăzute.

Îmbunătățirea funcționării pieței unice pentru sectorul metalelor necesită, de asemenea, îmbunătățirea **rolului standardizării**. De exemplu, prin standardizare, ar putea fi facilitate promovarea oțelului de înaltă rezistență, reutilizarea oțelului structural sau valorificarea subproduselor din oțel. Clasificările calităților deșeurilor ar trebui, de asemenea, să fie îmbunătățite pentru a facilita o mai bună corelare a ofertei de materii prime secundare cu cererea din UE.

Acțiuni:
Până cel târziu în T3 2025, Comisia va lua în considerare măsuri comerciale pentru a asigura disponibilitatea suficientă a deșeurilor.
Până în T4 2026, Comisia va prezenta studiul de fezabilitate referitor la obligațiile privind conținutul reciclat pentru oțel și aluminiu în temeiul Regulamentului privind vehiculele scoase din uz .
Până în T4 2026, Comisia va pregăti introducerea obligațiilor privind conținutul reciclat de aluminiu în produsele pentru construcții relevante și va consolida piața materiilor prime secundare în UE, ca parte a Actului legislativ privind economia circulară.
Până în T4 2026, Comisia va propune Actul legislativ privind economia circulară , cu scopul de a îmbunătăți și mai mult funcționarea piețelor materiilor prime secundare și va crea o piață unică pentru deșeuri.
Comisia va evalua fezabilitatea introducerii unor cerințe privind posibilitatea de reciclare și/sau conținutul reciclat pentru oțel, aluminiu și cupru în anumite produse în temeiul Regulamentului privind proiectarea ecologică a produselor sustenabile (ESPR).

5. APĂRAREA LOCURILOR DE MUNCĂ INDUSTRIALE DE CALITATE

Prin prezentul plan de acțiune, Comisia Europeană își mobilizează toate instrumentele în serviciul unui sector al oțelului și al metalelor puternic, prosper și rezilient, asigurând sustenabilitatea și prosperitatea pe termen lung a forței sale de muncă. Acest lucru are scopul de a promova și de a proteja locurile de muncă industriale de calitate, cu salarii

decente, condiții de muncă transparente și previzibile și standarde ridicate de sănătate și siguranță.

Europa are o tradiție îndelungată în ceea ce privește producția de oțel, lucrătorii din sectorul oțelului jucând un rol esențial în crearea industriei manufacturiere europene. Menținerea acestor locuri de muncă de înaltă calificare de calitate, care oferă salarii decente, o protecție solidă a forței de muncă și standarde înalte de sănătate și siguranță, este esențială pentru a susține competitivitatea sectorului și valoarea socială ridicată.

Respectarea legislației UE privind drepturile lucrătorilor, în special în ceea ce privește informarea și consultarea, este esențială, cu atât mai mult cu cât sectorul oțelului suferă transformări profunde ca urmare a dublei tranziții verzi și digitale. Sprijinirea și consolidarea continuă a **dialogului social** sunt esențiale pentru gestionarea eficace a tranziției, pentru a se asigura că sindicatele și organizațiile patronale au un rol central, pentru a promova un proces decizional favorabil incluziunii și pentru a asigura un viitor echitabil și durabil atât pentru lucrători, cât și pentru industrie.

În plus, **politicile active în domeniul pieței forței de muncă ar trebui, de asemenea, să joace un rol esențial în asigurarea unei tranziții juste** prin dotarea lucrătorilor cu competențele necesare pentru industriile emergente, prin facilitarea tranzițiilor de la un loc de muncă la altul prin intermediul unor servicii specifice de recalificare și plasare, precum și prin sprijinirea antreprenoriatului, în special pentru lucrătorii tineri, femei, angajații în vârstă și cei din regiunile subreprezentate. Comisia a prezentat recent **uniunea competențelor**, care vizează crearea de competențe pentru locuri de muncă de calitate, încurajarea perfecționării și a recalificării forței de muncă pe măsură ce cerințele locului de muncă evoluează, precum și difuzarea competențelor în întreaga UE. Pactul privind competențele, în special Parteneriatul la scară largă pentru industriile mari consumatoare de energie (inclusiv oțelul și metalele) ⁽³²⁾, va fi de asemenea relevant în acest context.

În plus, pentru a asigura un sprijin mai bun pentru lucrătorii afectați de aceste tranziții, și astfel cum s-a anunțat deja în Planul de acțiune pentru sectorul autovehiculelor, Comisia va propune în primăvara anului 2025 o **modificare specifică a Regulamentului privind Fondul european de ajustare la globalizare**, cu scopul de a extinde posibilitatea de a sprijini întreprinderile aflate în procese de restructurare pentru a proteja angajații împotriva riscului de șomaj. De asemenea, pentru a ajuta statele membre și partenerii sectoriali să utilizeze și mai bine oportunitățile oferite de Fondul social european+, Comisia va colabora activ cu acestea pentru a atrage atenția asupra oportunităților oferite de FSE+ și pentru a reuni părțile interesate.

În sens mai larg, Comisia Europeană va continua să sprijine partenerii sociali pentru a asigura o **tranziție justă și echitabilă** a sectoarelor oțelului și ale metalelor, în special în regiunile cele mai afectate, pe baza lecțiilor învățate și a succesului Fondului pentru o tranziție justă. Acest lucru necesită o abordare atotcuprinzătoare, flexibilă și integrată pentru a ajuta lucrătorii, familiile acestora și comunitățile lor să se asigure că niciun lucrător sau regiune din UE nu este lăsat(ă) în urmă, o condiție esențială pentru menținerea sprijinului public pentru tranziția curată.

Observatorul european al tranziției echitabile și Foaia de parcurs privind locurile de muncă de calitate, anunțate în Pactul pentru o industrie curată, vor juca un rol esențial în monitorizarea impactului tranziției asupra ocupării forței de muncă. Pentru a asigura un

⁽³²⁾ https://pact-for-skills.ec.europa.eu/about/industrial-ecosystems-and-partnerships/energy-intensive-industries-large-scale-partnerships_en.

proces echitabil și favorabil incluziunii, angajatorii trebuie să integreze principiile tranziției juste în toate proiectele de transformare industrială, protejând drepturile lucrătorilor și asigurând locuri de muncă de calitate pentru viitor.

Acțiuni:
În primăvara anului 2025, modificarea Regulamentului privind Fondul european de ajustare la globalizare .
Observatorul european al tranziției echitabile va monitoriza impactul tranziției asupra ocupării forței de muncă.

6. REDUCEREA RISCURILOR PENTRU PROIECTELE DE DECARBONIZARE PRIN INTERMEDIUL PIEȚELOR-LIDER ȘI AL SPRIJINULUI PUBLIC

Multe investiții în decarbonizarea industriei metalelor nu sunt în prezent profitabile din punct de vedere economic. Economii pe termen scurt în ceea ce privește costurile carbonului sunt, în general, compensate de cheltuielile de capital și operaționale mai mari, din cauza costurilor ridicate ale tehnologiei și a costurilor mai ridicate ale purtătorilor de energie, cum ar fi hidrogenul din surse regenerabile și cu emisii scăzute de dioxid de carbon. Metalele cu emisii scăzute de dioxid de carbon vor rămâne mai scumpe decât alternativele produse în mod convențional în viitorul apropiat. Pentru a reduce la minimum nevoile de sprijin public, este esențial ca producătorii de metale să obțină o primă ecologică.

Lucrul pe piețele-lider

Piețele-lider, atât publice, cât și private, vor arăta calea pentru o adoptare la scară mai largă a metalelor cu emisii scăzute de dioxid de carbon, care vor deveni standardul de piață. În cadrul acestor segmente de piață, în special cele în care achizițiile publice, subvențiile sau stimulentele în materie de reglementare joacă un rol în modelarea pieței, cerințele sau stimulentele specifice vor crea o cerere fiabilă care poate fi deservită de metalele cu emisii scăzute de dioxid de carbon produse în Europa.

Astfel cum s-a anunțat în Pactul pentru o industrie curată, **Comisia va propune, ca parte a Actului legislativ privind accelerarea decarbonizării industriale, introducerea unor criterii de reziliență și durabilitate menite să promoveze o aprovizionare europeană curată pentru sectoarele mari consumatoare de energie.** Aceste criterii (de exemplu, ca produsele să fie curate, reziliente, circulare, sigure din punct de vedere cibernetic) vor consolida cererea de produse curate fabricate în UE, valorificând experiența Actului privind industria „zero net” în ceea ce privește tehnologiile curate, promovând inovarea, precum și standardele sociale și de mediu ale UE și asigurând condiții de concurență echitabile. Acest lucru ar putea extinde aplicarea criteriilor nelegate de preț la bugetul UE, la programele naționale de sprijin, precum și la achizițiile publice (și, în anumite circumstanțe, private), în beneficiul industriilor mari consumatoare de energie. Industriile oțelului și ale metalelor, precum și industriile din aval – industriile autovehiculelor, construcțiilor, utilajelor – vor fi luate în considerare printre sectoarele de aplicare, iar competitivitatea întregului lanț de aprovizionare va fi, de asemenea, luată în considerare la elaborarea programelor de sprijin ale UE și naționale.

Pentru a permite industriilor care investesc în decarbonizare să beneficieze de „prima ecologică”, Actul legislativ privind accelerarea decarbonizării industriale **va elabora o etichetă voluntară privind intensitatea emisiilor de dioxid de carbon ale produselor industriale**, evitând în același timp duplicarea, pe baza unei metodologii simple cu ajutorul datelor ETS și pe baza metodologiei CBAM. Acest lucru ar trebui să stea la baza continuării colaborării cu activitățile internaționale de măsurare a intensității carbonului. Din motive de rapiditate, Comisia va începe cu oțelul în 2025. Acest lucru se va baza pe raportarea existentă din partea sectorului de activitate sau, dacă este disponibilă, pe metodologia comună.

În paralel, Comisia va continua să lucreze la elaborarea unor **evaluări cuprinzătoare ale ciclului de viață pentru a îmbunătăți sustenabilitatea produselor**. În ceea ce privește oțelul, Regulamentul privind proiectarea ecologică a produselor sustenabile va veni în completarea etichetei Actului legislativ privind accelerarea decarbonizării industriale prin elaborarea de cerințe pentru produsele cu conținut ridicat de oțel și va adăuga criterii de mediu relevante dincolo de amprenta de carbon. Acest lucru le-ar permite consumatorilor să cunoască amprenta de mediu a produselor relevante.

Reducerea riscurilor în ceea ce privește proiectele cu costuri ridicate de investiții

Luarea de măsuri cu privire la toate barierele de mai sus va face ca argumentele în favoarea acestui model economic să devină mai convingătoare. Cu toate acestea, este nevoie atât de sprijin public, cât și de sprijin privat pentru investiții pentru a asigura tranziția, pentru a stimula competitivitatea și pentru a asigura reziliența lanțului valoric. Acest lucru este necesar pentru a remedia efectul de foarfecă legat de supracapacitatea mondială declanșată adesea de practici comerciale neloiale, precum și de costurile ale energiei mai mari decât pentru majoritatea concurenților internaționali. În anumite cazuri, cum ar fi cazul nichelului, fluctuațiile prețurilor determinate de influența concurenților geopolitici reprezintă o amenințare la adresa securității investițiilor. Pentru a preveni acest lucru și pentru a ne asigura că industria europeană beneficiază de materii prime critice produse în mod sustenabil, vom urmări punerea în aplicare a dispozițiilor relevante ale Actului privind materiile prime critice și vom colabora îndeaproape cu țările terțe partenere pentru a pune în aplicare pilonul legat de ESG din cadrul parteneriatelor noastre strategice privind lanțurile valorice ale materiilor prime. Vom continua activitatea comună în cadrul forurilor internaționale, cum ar fi G7, cu privire la promovarea standardelor de securitate economică pentru materiile prime critice și, în special, pentru nichel.

Costurile de capital ridicate sunt adesea combinate cu costuri de exploatare semnificativ mai mari pentru procesele de producție cu emisii scăzute de dioxid de carbon și pentru energia curată. Potrivit estimărilor industriei, nevoile financiare anuale pentru decarbonizarea industriei oțelului sunt estimate la 5,2 miliarde EUR pentru cheltuielile de capital și la 9 miliarde EUR pentru cheltuielile operaționale până în 2030³³. În ceea ce privește metalele neferoase, industria aluminiului estimează că nevoile de investiții anuale se ridică la aproximativ 1,3 miliarde EUR până în 2050 pentru decarbonizarea sectorului, în timp ce pentru cupru, aceasta corespunde unei sume de aproximativ 211,5 de milioane EUR până în 2050. Este probabil ca majoritatea acestor proiecte să nu fie fezabile din punct de vedere economic în mediul actual și ca ele să necesite finanțare publică pentru a depăși externalitățile tehnologice și de mediu.

(³³) <https://www.eurofer.eu/issues/climate-and-energy/maps-of-key-low-carbon-steel-projects>.

UE a fost deja foarte activă în sprijinirea unor astfel de proiecte. Din octombrie 2022 până în februarie 2025, Comisia a aprobat ajutoare de stat în valoare de aproape 9 miliarde EUR pentru 10 proiecte individuale de decarbonizare a oțelului. Mai multe proiecte de decarbonizare a oțelului au primit, de asemenea, sprijin prin intermediul Fondului UE pentru inovare. Alte proiecte au primit sprijin pe baza schemelor de sprijin pentru decarbonizare deschise participării tuturor sectoarelor mari consumatoare de energie. Comisia a aprobat o serie de astfel de scheme de sprijin pentru decarbonizarea industrială, inclusiv sub formă de contracte pe diferență privind emisiile de carbon³⁴ pentru mai multe state membre, iar Comisia va oferi orientări cu privire la modul în care un astfel de tip de scheme de sprijin poate fi structurat cel mai bine în conformitate cu normele privind ajutoarele de stat. Printre exemplele recente de scheme aprobate care vor aduce sau care pot aduce beneficii industriei oțelului se numără două scheme slovace cu un buget total de 1,1 miliarde EUR, o schemă italiană în valoare de 550 de milioane EUR, o schemă germană în valoare de 4 miliarde EUR, o schemă franceză în valoare de 3 miliarde EUR, o schemă austriacă în valoare de 2,7 miliarde EUR și o schemă cehă în valoare de 2,5 miliarde EUR. În plus, UE a finanțat proiecte suplimentare³⁵, inclusiv în vederea creșterii eficienței în utilizarea materiilor prime și a energiei.

Pentru a atrage mai multă finanțare privată, va fi necesar un sprijin public suplimentar, de la inovare la extindere și implementare, menținând în același timp condiții de concurență echitabile pe piața unică.

În etapa de inovare, Fondul de cercetare pentru cărbune și oțel (FCCO) oferă o finanțare importantă pentru sectorul oțelului, sprijinind tranziția către un oțel curat și decarbonizarea industrială generală a sectorului. Comisia va lansa inițiative emblematice care ar urma să mobilizeze 150 de milioane EUR în 2026 și 2027 și care ar putea contribui, de asemenea, la consolidarea dimensiunii europene a cercetării în domeniul apărării în acest sector. Mai mult, Comisia va propune o **reformă generală a Fondului de cercetare pentru cărbune și oțel**, pentru a simplifica și a accelera în continuare investițiile în cercetarea în domeniul oțelului, inclusiv în cercetarea privind materialele cu aplicații în domeniul apărării.

În plus, astfel cum s-a anunțat în Pactul pentru o industrie curată, va exista o cerere de propuneri emblematică în contextul programului Orizont Europa, în valoare de aproximativ 600 de milioane EUR în cadrul programului de lucru pentru perioada 2026-2027, pentru a sprijini proiectele adecvate pentru implementare, inclusiv în industria oțelului și a metalelor.

Această cerere de propuneri va completa eforturile de cercetare în curs referitoare la decarbonizare finanțate în cadrul programului Orizont Europa, inclusiv tehnologiile de reciclare, pentru a îmbunătăți circularitatea metalelor în UE.

Centrul european de inovare pentru transformare industrială și emisii (INCITE), înființat în temeiul Directivei UE privind emisiile industriale, va accelera adoptarea tehnologiilor verzi pentru transformarea industrială. Concluziile INCITE vor fi concepute astfel încât să stea la baza sprijinului financiar și a deciziilor de investiții ale autorităților publice, ale sectorului financiar și ale investitorilor privați.

(³⁴) În cadrul cărora se plătește sprijin pe tonă de gaze cu efect de seră evitată în timpul exploatării unei instalații cu emisii scăzute de dioxid de carbon după deducerea prețului carbonului.

(³⁵) de exemplu LIFE16 ENV/ES/000242 LIFE-2-ACID, LIFE16 ENV/IT/000231 LIFE 4GreenSteel, LIFE19 CCM/IT/001334 LIFE HEATLEAP.

În etapa de extindere, Comisia a anunțat, ca parte a Pactului pentru o industrie curată, o Bancă de Decarbonizare Industrială, care vizează o finanțare în valoare de 100 de miliarde EUR pe baza fondurilor disponibile în Fondul pentru inovare, a veniturilor suplimentare rezultate din părți ale ETS, precum și a revizuirii InvestEU. În 2025, Comisia va lansa o licitație-pilot în valoare de 1 miliard EUR pentru decarbonizarea proceselor industriale esențiale în diferite sectoare, inclusiv în sectorul oțelului și al metalelor, sprijinind decarbonizarea și electrificarea industriei cu ajutorul resurselor existente în cadrul Fondului pentru inovare. Statele membre sunt încurajate să combine sprijinul acordat în cadrul Fondului pentru inovare cu mecanismul de licitații ca serviciu.

În cadrul programelor de finanțare, se va acorda atenție simplificării condițiilor de finanțare, pentru a reduce efortul și expertiza necesare solicitării de sprijin public. Acest lucru va ajuta întreprinderile mici și mijlocii (IMM-urile) din cadrul sectorului să aibă, de asemenea, acces la programele respective de finanțare.

Sprijinirea de proiecte concrete prin intermediul Actului privind materiile prime critice

Aluminiul, cuprul și nichelul, precum și multe elemente de aliere din oțel sunt, în același timp, materii prime critice. Prin urmare, ele beneficiază de dispozițiile Actului privind materiile prime critice, care urmărește să deblocheze potențialul UE în ceea ce privește materiile prime de-a lungul întregului lanț valoric, de la explorare la extracție, la prelucrare și reciclare. Comisia va anunța, **în martie 2025, prima rundă de proiecte strategice selectate, inclusiv pentru aluminiu, cupru și nichel, în statele membre ale UE și în țările terțe partenere**. Acestea vor beneficia de proceduri de autorizare simplificate, iar Comisia va colabora cu statele membre, cu instituțiile financiare publice și private pentru a asigura accesul la finanțare pentru astfel de proiecte, precum și pentru a identifica achizitorii, atunci când este cazul.

Mai mult, Comisia urmărește să sporească stabilitatea piețelor materiilor prime, pentru a preveni fluctuațiile excesive ale prețurilor care ar putea pune în pericol proiectele europene. **Platforma de agregare și de echilibrare a cererii și ofertei**, care urmează să fie lansată în acest an, ar putea, de asemenea, să aducă beneficii sectoarelor metalelor de bază, sporind oportunitățile de afaceri și oferind o certitudine suplimentară pe termen lung pentru tranzacții.

Activitatea de simplificare a reglementărilor

În plus, sectoarele oțelului și metalelor se numără printre sectoarele industriale cele mai reglementate din UE. Sarcina de reglementare cu care se confruntă întreprinderile din aceste sectoare exercită presiuni importante asupra resurselor lor, reducând timpul pe care acestea îl au la dispoziție pentru a se consacra obiectivelor lor principale de afaceri, acest lucru fiind mai ales valabil în cazul IMM-urilor. Soluționarea acestei constrângeri este importantă pentru competitivitatea sectorului oțelului și sectorului metalelor din UE. La 26 februarie 2025, Comisia a adoptat primele două noi propuneri, așa-numitele pachete Omnibus, de măsuri de simplificare care vor reduce birocrăția și vor simplifica normele UE. Alte propuneri suplimentare vor fi adoptate în acest an.

Acțiuni:
În T4 2025, Comisia va propune, ca parte a Actului legislativ privind accelerarea decarbonizării industriale, introducerea unor criterii de reziliență și durabilitate pentru a consolida producția de produse curate fabricate în UE.

În T4 2025, Comisia va propune o reformă a Fondului de cercetare pentru cărbune și oțel .
În 2025, în vederea viitoarei Bănci de Decarbonizare Industrială, Comisia va lansa o licitație-pilot în valoare de 1 miliard EUR pentru sprijinirea decarbonizării industriale și a electrificării proceselor industriale esențiale din diferite sectoare, utilizând o combinație a resurselor existente în cadrul Fondului pentru inovare, facilitând astfel și electrificarea proceselor industriale în sectoarele oțelului și metalelor. Statele membre sunt încurajate să combine sprijinul acordat în cadrul Fondului pentru inovare cu mecanismul de licitații ca serviciu.
În 2026 și 2027, Comisia va lansa cereri de propuneri emblematică în cadrul Fondului de cercetare pentru cărbune și oțel .

7. COLABORAREA ÎN VEDEREA IMPLEMENTĂRII PENTRU O TRANZIȚIE ECHITABILĂ

Abordarea provocărilor în materie de competitivitate, societate și decarbonizare pentru industria metalelor va necesita o interacțiune strânsă și mai intensă între toate părțile interesate. Comisia va **monitoriza** în permanență situația din sector, reziliența acestuia și decarbonizarea în curs, precum și posibilele ajustări de politică necesare, în dialog cu sectorul, cu partenerii sociali și cu colegiitorii.

Implementarea parcursului de tranziție pentru sectoarele metalelor va oferi un spațiu constant de dialog între industrie, sindicate și alte părți interesate. Mandatul Grupului la nivel înalt pentru industriile mari consumatoare de energie va fi reînnoit pentru o nouă perioadă de 4 ani, pentru a permite această implementare. Acesta va oferi o platformă pentru monitorizarea celor mai recente evoluții cu privire la aspecte legate de competitivitatea și decarbonizarea industriei metalelor, cum ar fi costurile energiei, nevoile în materie de competențe și supracapacitățile mondiale.

Sectoarele oțelului și metalelor sunt indispensabile pentru structura industrială a Europei, pentru reziliența, securitatea economică, apărarea și stabilitatea noastră socială. Comisia invită Parlamentul European, Consiliul și toate părțile interesate relevante să colaboreze la implementarea prezentului plan de acțiune pentru a asigura menținerea și consolidarea capacităților de producție în Europa, precum și o aprovizionare constantă și fiabilă pentru industriile-cheie, inclusiv pentru apărare.